

BAREND VAN ROOS

Toneelstuk voor vijf vrouwen

in drie bedrijven

door

MAYO DE GRAAF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BAREND VAN ROOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAYO DE GRAAF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ROOS: Omstreeks veertig, moeder van Babs, echtgenote van Barend, goed gekleed, intelligent, maar ontdaan en onzeker door het vertrek van haar man.

NINA: Omstreeks veertig, minnares van Barend, werkend in ziekenhuis, vlot gekleed, aanvankelijk gespannen, later wat recalcitrant, nog later begrijpend.

GUUSJE: Omstreeks veertig, zelfstandig, sportief gekleed, tikje zorgelijk maar relativerend, gezondheidsfreak, gescheiden van Thijs, moeder van Sophie.

DORIEN: Omstreeks veertig, zelfverzekerd maar gespannen, sjiek, afwachtend, introvert, komt pas na verspreking met haar verhaal, heimelijk gescheiden levend van Bob.

BABS: Achttien, jeans, witte gympen, ruime rode sweater, bezorgd om haar moeder, verbijsterd door alles wat ze hoort, soms puberaal opstandig, soms volwassen, houdt van haar ouders.

EERSTE BEDRIJF

Woonkamer van Nina. Rechts een raam waaronder een bank, kussens, een plaid. Tegen het achterdoek opvallend rood tafeltje, twee fauteuils, links een. Lage salontafel, tassen, sjaals, sigaretten, glazen, flessen. Tuindeuren links staan open. De begroeting heeft plaatsgehad. Dorien zit op de bank, Guusje in fauteuil naast haar, Nina heeft bloemen in het water gezet en komt vanuit de keuken, links, op.

Guusje: Ze is het toch niet vergeten?

Dorien (*kijkt op haar horloge*): Kan ik me niet voorstellen. Onze reünie op vijf april en vijf oktober, elk jaar weer. Nee, zoiets vergeet Roos niet. Niemand vergeet dat, zelfs onze kinderen niet.

Guusje: Ze is nooit zo laat. Roos is altijd stipt op tijd. Altijd. De hoeveelste reünie is dit? De veertigste, zoiets? En ze is nooit te laat gekomen. Misschien is er iets gebeurd.

Dorien: Jasses doe niet zo eng. Waarom zou er nou iets gebeurd zijn? Waarom zeg je toch altijd van die nare dingen?

Guusje: Het hoeft niets naars te zijn. Misschien is ze wel een bekende tegengekomen, of zoiets.

Dorien (*tegen Nina*): We hebben het net over Roos. Dat ze zo laat is.

Nina: Eh... ja, vreemd. Dat is niets voor haar. Trouwens ik moet jullie iets - Voordat Roos hier is, ik moet jullie iets -

Guusje: Mooie bloemen, hè? Van die nieuwe bloemist bij ons op de hoek. Niet goedkoop, maar wel prima kwaliteit.

Dorien: Bij jullie op de hoek? Heb ik gezien. Mooi winkeltje.

Guusje: Winkeltje? Zeg maar winkel, bloemenboetiek heet het eigenlijk. Maar dat vind ik overdreven. Hij heeft hele exotische spullen. Schijnt hij te importeren, tenminste, dat heb ik gehoord.

Nina: Jongens, voordat Roos hier is, moet ik iets vertellen.

Dorien: Niet roddelen, Nina. Daar heb je nog altijd een handje van hè? We moeten niet over elkaar roddelen. Exotische spullen, ja dat heb ik gezien. Staat leuk op dat tafeltje, Nina. Nieuw?

Nina: Dat ding? Nee, ik heb het geverfd, geinig toch? Maar over Roos gesproken, ik moet iets zeggen voordat ze hier - nee, nee, het is geen roddelen, Door!

Guusje: Over Roos gesproken, wat is ze laat zal je bedoelen. De hoeveelste reünie is dit nou? De veertigste?

Nina: Nee, de achtenveertigste na ons eindexamen, trouwens over Roos gesproken.

Guusje (*tegen Dorien*): Weet je nog, juffrouw Winter van handwerken? Die sabbelde met haar vieze adem altijd aan je draad, vréselijk!

Dorien: Ik knipte die draad altijd meteen weer af. Wat een eng mens was dat. Dat niemand haar ooit verteld heeft dat ze zo stonk.

Guusje: Ze had geen man.

Dorien: Nee, logisch als je zo stinkt.

Guusje: Misschien stonk ze juist omdat ze geen man had.

Dorien: En meneer Benner? Van Duits? Die zweette altijd zo.

Nina: Alsjeblieft, luister nou even. Straks kunnen we over meneer Benner van Duits praten. Ik moet jullie echt eerst even over iets inlichten.

Dorien (*lachend*): Logisch dat hij zo zweette. Hij was nog een jonge vent. En dat voor een hele klas meiden. Dat is niet makkelijk.

Guusje: Bovendien had hij toch iets met die juffrouw van Engels? Hoe heette ze, daar zal je d'r hebben! Roos!

Nina (*staat op en veegt haar handen aan haar rok af. Een gebaar dat ze steeds zal herhalen. Ze loopt op Roos toe en omhelst haar vriendin*): Roos! Lieverd! En je hebt Babs meegenomen, Babs kindje, wat ben je groot geworden! Kom binnen, we hebben gewacht, jullie zijn laat?

Roos (*nerveus*): We zijn maar door de tuin gekomen, ik dacht, dat maakt niets uit, anders moet je weer opstaan, hallo Guusje, alles goed? (*Guusje en Dorien staan op. Ze begroeten elkaar hartelijk. Babs staat naast haar moeder*) Dag Dorien, ben je weer helemaal beter?

Dorien: Beter dan ooit. Trouwens, wat zie jij er uit. Zo vreemd.

Guusje: Ja, zo anders.

Roos: Ach ja...

Nina: Ga zitten, ga zitten! Koffie? Of meteen maar een borrel?

Guusje: Koffie als je hebt.

Dorien: Heb je sherry?

Roos: Ik ook een sherry. Een flinke. O, wat ben ik blij dat ik hier ben. Dit is nou mijn Babs. Hoe lang hebben jullie haar niet gezien?

Nina: De laatste keer had ze nog een beugel. Hoe oud ben je nu?

Babs: Achttien. U woont hier te gek tante Nina. Gaaf tafeltje.

Nina (*veegt handen weer af*): Ja hè? Heb ik zelf geveerd. Wat doe jij tegenwoordig?

Babs: Ik zit in vier vwo.

Dorien: Gaat het goed op school? Wat leuk dat je meegekomen bent.

Babs (*met een snelle blik op Roos*): Ja, het gaat wel.

Roos: Ze is een goede leerling. Daarover hoef ik me geen zorgen te maken. Is dat nou het tafeltje van je oma?

Nina: Ja, een kleurtje doet wonderen, zoals je ziet. Wat drink jij, Babs? Iets fris?

Babs: Graag.

Roos (*tegen Guusje*): Wat een exotisch boeket. Zeker van die nieuwe

bloemist bij jou op de hoek.

Guusje: Apart hè? We hadden het er net over. O heerlijk, Nina, dank je. Bloemenboetiek staat er op de ruit. Heb je dat gezien? Ik vind een boetiek meer met kleding te maken hebben.

Dorien: Maar ze hebben mooie spullen.

Roos: Ik heb ook nog iets voor je meegebracht, Nina. Is dit de vijfenveertigste reünie?

Nina: De achtenveertigste. Ik ben het speciaal nagegaan. Bonbons, heerlijk, dank je, Roos. Nou mensen, proost zou ik zeggen. Op onze reünie. En op onze vriendschap.

Iedereen: Proost, gezondheid, op de vriendschap.

Guusje: Sherry om half vier 's middags!

Nina: Teveel koffie is anders ook niet goed hoor. Okay, mensen, hoe is het gegaan de afgelopen maanden. Heb jij die baan nog gekregen, Doortje?

Dorien: In het bejaardenhuis, ja. Vreselijk. Ik was er binnen drie weken weg. Trouwens, dat heb ik je nog verteld toen ik je tegenkwam in de stad.

Nina: Vergeten, sorry. Ik heb ook zoveel aan m'n hoofd. Dus dat was niets? Je bent ook niet gewend om te werken.

Dorien: Je kent die directrice niet. Wat een mens zeg!

Nina: Ik ken die directrice wel. Mijn oma heeft toch in dat bejaardenhuis gewoond? Ze staat erom bekend, hè? Jij kent haar toch ook, Guus?

Guus: Alleen van horen zeggen. Dus je werkt niet meer?

Dorien: Even niet. M'n hoofd staat er ook niet zo naar. En jij, Guus? Nog altijd bij de marine?

Guusje: Op het secretariaat nog steeds. En nog altijd hartstikke leuk.

Nina: Heb je veel last van al die mannen om je heen?

Guusje: Gelukkig wel, ja. Ik moet er niet aan denken dat ze me niet meer zouden zien. Dan word je pas echt oud. En jij, Roosje? Je ziet er zo vreemd uit.

Dorien: Dat zei ik ook al. Is er iets?

Roos (*wisselt een blik met Babs*): Ik eh... ja er is iets. Ik eh... ik kan er niet makkelijk over praten, het is nog maar zo kort geleden. (*Nina staat op. Ze verschikt het boeket*)

Guusje: Wat is er dan? Wij zijn je vriendinnen. Kan je het ons niet vertellen?

Roos: Jawel, ik weet wel dat ik altijd op jullie kan rekenen. Dat jullie er altijd voor me zijn als dat nodig is. Dat weet ik allemaal wel. Maar eh...

Dorien: Kindje nou toch. Huil je?

Guusje (*ontdaan*): Ik zag toch meteen dat er iets was? Wat is er Roosje?

Roos: Het is eh... het gaat om -

Guusje: Iets met je gezondheid? Ben je ziek? O lieve hemel, nee toch?

Dorien: Daar heb je haar weer met haar gezondheidstoestanden. Stil jij nou.

Guusje: Toch niet iets ergs, Roos? Wat zeggen de dokters? Je moet altijd een second opinion vragen, dat weet je toch?

Roos (*schudt haar hoofd*): Het gaat niet om mijn gezondheid. Het gaat om Barend. Hij is weg. (*diepe stilte, Nina gaat weer zitten*)

Guusje: Hoezo weg.

Dorien: Wat bedoel je, weg.

Babs: Papa heeft een ander. Hij heeft zijn koffers gepakt en is weggegaan. (*Nina veegt haar handen weer af. Dorien strijkt door haar haar. Guusje schudt haar hoofd*)

Guusje: Een ander? Barend?

Roos (*huilt*): Na twintig jaar! We zouden in december twintig jaar getrouwd zijn. We hadden al een zaaltje besproken. En toen opeens.

Dorien: Opeens?

Roos: Ja, van de ene dag op de ander.

Babs: Dat is niet waar, mam. Hij deed al een hele tijd raar.

Roos: Ja, dat is waar.... Hij was vaak zo afwezig..... Zo vreemd. Maar ja, ik dacht dat het door de zaak kwam. Het is erg druk in de winkel. Mark en hij denken aan een nieuw filiaal.

Nina (*alert*): Wie is Mark?

Roos: Die kennen jullie niet. Mark is zijn compagnon. Barend had zogenaamd steeds lange vergaderingen met hem. Dan kwam hij pas midden in de nacht thuis.

Dorien: Moest hij vergaderen met die Mark?

Roos: Ja! Ik geloofde hem natuurlijk. Barend had me nog nooit bedrogen, dus waarom zou ik achterdochtig zijn? Daar had ik toch geen reden voor? En toen opeens was hij weg... Hij heeft een ander. En hij kan mij niet bedriegen, tenminste, dat zegt hij. Daarom is hij weggegaan. Hij wil mijn verdriet niet zien.

Guusje (*ontsteld*): Die Barend...

Dorien (*schimpend*): Zeg dat.

Nina: Wacht lieverd, ik zal je nog eens inschenken. Wat een toestanden allemaal.

Babs: Mama is er zo kapot van. Ik vind het vreselijk. Daarom ben ik meegekomen.

Nina: Ah, vandaar! Nou begrijp ik het. Ik schenk jou ook maar bij.

Babs: Stil maar mam. Soms heeft ze van die buien, dan houdt ze niet op met huilen. En ik kan niets doen. Huil maar lekker uit, mam. Je bent hier bij je vriendinnen.

Roos: Ik begrijp het gewoon niet. We hadden het toch goed? Laatst nog

zei hij dat hij van me hield. Dat ik de enige vrouw was van wie hij altijd zou blijven houden. Dat vond ik toen eigenlijk al vreemd. Maar verder had ik had niets door.

Babs (*zit nu naast haar moeder. Slaat arm om haar schouders*): Dat zegt alleen maar iets over de vrouw bij wie hij nu is, mam. Het is een bevestiging. Dat krijgen mannen wel vaker op die leeftijd.

Roos (*met zakdoek voor ogen*): Denken jullie dat hij nog terug komt? Jullie kennen Barend toch ook goed? Eerlijk zijn, hoor. Wat denken jullie?

Dorien: Dat valt met geen mogelijkheid te zeggen.

Nina: Het is zijn leeftijd, Roos. Het is heel naar voor je, heel vreselijk en voor jou ook natuurlijk, Babs, maar -

Roos: Jullie moeten het eerlijk zeggen. Denk je dat hij nog terugkomt? Ik ben toch zijn vrouw? (*niemand antwoordt. Roos huilt door*)

Babs: Kom even mee naar buiten, mam. Even wat frisse lucht.

Guus: En een glas water. Geen drank, dat is helemaal niet goed, nu. Daar wordt ze veel te emotioneel.....

Nina (*snauwt*): Onzin, een borrel doet juist wonderen. Dat jij nou altijd.....

Dorien: Alsjeblieft zeg, geen ruzie nu. Ga even naar buiten, Roos. Kom ik loop wel even met je.....

Babs: Nee, laat het maar aan mij over, tante Dorien. Ik kan het wel alleen af. Blijft u maar zitten. Kom mam. (*Roos en Babs gaan naar buiten. Nina veegt haar handen weer af. Ze staat op en schenkt in. Er valt een stilte*)

Guusje (*kijkt Nina aan*): Moest jij ons iets vertellen? Toen Roos er nog niet was?

Dorien (*boos*): Ja, jij had ons toch iets te zeggen?

Nina (*gaat zitten*): Het is..... allemachtig, het is moeilijker dan ik gedacht had. Maar Barend en ik... hij is...

Guusje: Als ik het niet dacht! Ik zag het aan je gezicht! Barend en jij? Goeie hemel, Barend en jij?

Dorien (*staat op*): Lieve hemel nog an toe! Dit is niet te geloven? Dit is toch te gek voor woorden? Barend? Woont hij hier?

Nina: Nee, voorlopig nog niet. We zitten met onze kennissen, natuurlijk. Met ons werk en alles. Je weet hoe ze denken in het ziekenhuis. Het is geen schande om een slippertje te maken, maar je vrouw echt verlaten voor een ander, nee. Dat is andere koek.

Dorien: Dus hij woont niet hier?

Nina: Nee, hij heeft een etage gehuurd in de stad. Een gemeubileerde etage. Het is natuurlijk niet niks voor een cardioloog om weer op kamers te wonen. Het liefst zou ik hem hier willen.....

Guusje: Weet jij eigenlijk wel wat je zegt? Je hebt Roos kapot gemaakt!

Je ziet toch hoe ze er aan toe is? Denk je daar dan niet aan?

Nina: Dat huwelijk stelde niets meer voor.

Dorien: Hoe weet jij dat nou? Hoe kan jij daar nou over oordelen?

Nina: Omdat hij dat heeft gezegd.

Guusje: Of omdat jij dat wilt geloven. Roos zegt iets heel anders. Dat hij alleen van haar houdt. En dat geloof ik ook wel, Barend kennende. Die heeft gewoon avontuurtjes nodig.

Dorien: Hoezo?

Guusje: Ach, dat weten we toch allemaal? Barend is een vreselijke schuinsmarcheerder. Een flirt, met het hart op de goede plaats. Maar desnondanks ben ik ervan overtuigd dat hij oprecht van Roos houdt.

Dorien: Ach, hoe weet jij dat nou?

Guusje: We kennen Barend goed genoeg. Toch? Kom zeg, jullie zijn toch ook niet gek. Enfin, ik vind dat je eerlijk moet zijn, Nina. Je moet Roos vertellen wat er aan de hand is. Dat ben je aan onze vriendschap verplicht, nee, dat ben je aan haar verplicht.

Nina: O allemachtig! Daar heb je haar weer! Mevrouw recht door zee! Vandaar dat je bij de marine....

Dorien: Ze heeft gelijk. Je moet het vertellen. Stil. Daar is ze. *(Roos en Babs komen binnen. Roos iets gekalmeerd. Ze drinkt haar sherry)*

Guusje: Gaat het weer een beetje?

Roos: Ach, ja. Ja, het moet maar, hè? Ik moet gewoon afwachten tot hij terugkomt. Dat is alles.

Guusje: Hoe ziet de toekomst er dan uit? Hebben jullie het daar al over gehad? Ik bedoel, wil hij scheiden of zo?

Roos *(haalt haar schouders op)*: Dat is juist het gekke. Hij wil helemaal niet scheiden. Hij is alleen weggegaan omdat hij me niet meer recht in de ogen kan kijken, zegt ie.

Nina *(schiet uit)*: Dus hij wil niet scheiden?

Babs: O nee, dat zou papa nooit doen. Hij wil tijdelijk alleen zijn. Hij wil gewoon de mogelijkheid hebben om die vriendin regelmatig te zien, tenminste, dat vermoeden we.

Roos: Als die vrouw eens wist wat ze aanricht! Babs is nog maar een kind. Zij heeft er ook zoveel verdriet van.

Babs: Stil nou, mam.

Roos: Nee, je zit maar met je huilende moeder opgescheept, ik begrijp best.....

Babs *(slaat haar arm om haar heen)*: Dat zou jij toch ook doen? Je bent toch mijn moeder?

Guusje *(tegen Nina)*: Moest jij niet iets vertellen? *(Roos en Babs schenken geen aandacht aan die woorden. Nina verschikt de bloemen weer)*

Dorien (*schamper*): Ja, jij moest toch nog iets vertellen, Nina? (*Nina loopt weg en pakt de fles*)

Guusje: Drank lost niets op.

Dorien: Geef mij er nog maar eentje.

Roos (*snuif haar neus*): Sorry. Ik wil de stemming niet verpesten. Laten we het een beetje gezellig houden. Hoe is het met jou, Nina? Zie je die vriend nog wel eens, hoe heet ie? Die Peter?

Nina: Peter? Nee, ach, soms, ik doe even de saucijzenbroodjes in de oven.

Roos: Hoe is het met Bob, Dorien?

Dorien (*slaat haar benen over elkaar*): Met Bob? Eh... tsja wat moet ik zeggen. Goed wel.

Babs (*geforceerd*): Ik moest altijd zo om hem lachen, vroeger. Als we in Oostenrijk waren. Papa en hij konden het goed vinden met elkaar. Oom Bob had een speciaal plekje in mijn hart.

Roos: Bob kan gewoon goed met kinderen overweg.

Babs: Hij zou best een goede vader zijn geweest. (*Dorien staat abrupt op*) Sorry, tante Dorien. Dat is klunzig van me.

Dorien: Geeft niet, Babs. Dat heb ik inmiddels wel geaccepteerd. Het is alleen dat....

Nina: Ze zijn zo klaar. Willen jullie intussen een toastje brie? Ik heb ze daarstraks al klaargemaakt. Ik hoop niet dat ze slap zijn geworden.

Guusje: Je hebt tegenwoordig van die toastjes met een laagje spul erop. Dat schijnt te helpen.

Roos: Ik voel me weer een stuk beter. Ik knap altijd op tussen mijn oude vriendinnen.

Babs: Je moet het maar zo zien, mam. Papa en jij waren bijna twintig jaar getrouwd. Dat moet die vriendin nog maar zien waar te maken. Bovendien wil hij niet eens scheiden.

Guusje: Nina? Moest jij niet iets -

Nina: Lekkere brie, hè?

Dorien (*gaat weer zitten*): Dus jullie gaan niet scheiden.

Babs: Papa houdt gewoon van mama. Hij vond het vreselijk om weg te gaan. Het klinkt misschien idioot, maar de tranen stonden in zijn ogen toen hij de deur achter zich dicht trok.

Nina: Ach, wat een sentimenteel gedoe! Die man is gewoon.....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto